

De voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Den Haag
23 maart 2006

Ons kenmerk
PO/KO/2006/12116

Uw brief van
3 maart 2006

Uw kenmerk
2050608970

Onderwerp

Vragen van het lid De Vries (CDA)

Hierbij zend ik u het antwoord op de vragen van het lid De Vries (CDA) van uw Kamer inzake het toenemende aantal rechtszaken en schadeclaims van ouders tegen scholen.

De vragen werden mij toegezonden bij uw bovenaangehaalde brief met kenmerk 2050608970.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Maria J.A. van der Hoeven

Antwoorden op de schriftelijke vragen van het lid De Vries(CDA) van de Tweede Kamer der Staten-Generaal aan de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap over het toenemende aantal rechtszaken en schadeclaims van ouders tegen scholen (ingezonden 2 maart 2006, kenmerk 2050608970).

1. Vraag:

Hoe verklaart u het toenemende aantal rechtszaken en schadeclaims van ouders tegen scholen?

Antwoord:

Deze toename in het onderwijs staat niet op zich maar moet volgens mij gezien worden tegen de achtergrond van een breder maatschappelijk verschijnsel dat ook aan de school niet voorbijgaat. Op meerdere gebieden waar sprake is van dienstverlening (gezondheidszorg, diensten overheid, commerciële dienstverlening) neemt de burger geen genoegen meer met een dienstverlening die als onvoldoende wordt ervaren en kiest kennelijk sneller en vaker de juridische weg om een geschil te beslechten. Dit verschijnsel zal te maken hebben met de toegenomen mondigheid van de burger maar waarschijnlijk ook met determinanten als de verzakelijking van relaties, de aanwezigheid van aansprakelijkheids- en rechtsbijstandsverzekeringen die de drempel om claims in te dienen verlagen en met de juridisering van de samenleving in het algemeen: het steeds meer juridisch regelen van relaties tussen burgers onderling en burgers en instanties waardoor meer kans bestaat op juridische conflicten. Voor een overzicht van mogelijke determinanten van een claimcultuur verwijs ik naar de publicatie "Naar een claimcultuur in Nederland?" van de Werkgroep Claimcultuur (Ministerie van justitie, januari 1999).

2. Vraag:

Herkent u het beeld dat hierdoor scholen terughoudender worden in het organiseren van bijzondere activiteiten in en buiten de school, zoals sport- en spelactiviteiten, excursies en schoolreisjes? Kan dit de kwaliteit van het onderwijs schaden?

Antwoord:

Ik heb geen kwantitatief inzicht in het door de heer De Vries genoemde verschijnsel; ook de inspectie heeft dit niet. Het terughoudender worden ten aanzien de genoemde activiteiten hoeft de kwaliteit van het onderwijs niet te schaden want het gaat hier niet om het reguliere lesprogramma. Wel maakt het verminderen van deze activiteiten een school minder aantrekkelijk voor kinderen en ouders.

3. Vraag:

Deelt u de mening dat de relatie tussen de ouders en de scholen niet te vergelijken is met die tussen klanten en leveranciers en dus een toenemende juridisering van de relatie tussen ouders en de scholen ongewenst is?

Antwoord:

Ja.

4. Vraag:

Deelt u de mening dat een goede ouderbetrokkenheid bij het beleid en bestuur van de school, een vorm van bemiddeling of mediation en een goede en onafhankelijke klachtenregeling kunnen voorkomen dat ouders en scholen via de rechter hun conflicten uitvechten? Zo ja, hoe bevordert u dat?

Antwoord:

Ja. Ik bevorder dit bijvoorbeeld door de activiteiten en afspraken zoals opgenomen in de Intentieverklaring school-ouderbetrokkenheid en de verbetering van de klachtenregeling. Bij dit laatste gaat het om een verbetering langs twee lijnen: een aantal praktische verbeteringen die blijven binnen de grenzen van de huidige regelgeving en een onderzoek naar de wenselijkheid en vormgeving van een verdergaande wijziging door een expertgroep. Wat de eerste lijn betreft, is er in overleg met OCW door en vanuit de landelijke organisaties van besturen, ouders, leerlingen, personeel en schoolleiders een werkgroep ingesteld. Deze werkgroep heeft mij een voorstel gestuurd voor een aantal praktische verbeteringen die breed worden gedragen door de organisaties. Ik zal dit voorstel, voorzien van een reactie, aan de Kamer doen toekomen.

De expertgroep is, net als voornoemde werkgroep, een uitvloeisel van het overleg met de landelijke organisaties en richt zich op de vraag of er wijzigingen moeten komen in de wettelijke opzet van de klachtenregeling. De expertgroep houdt daarbij mede rekening met nieuwe ontwikkelingen als harmonisatie van de wetgeving en het werken met zorgplichten in plaats van gedetailleerde voorschriften, maar ook met de vraag of het niet wenselijk is dat een klachtencommissie een bepaalde omvang heeft en de vraag naar de wenselijkheid van hoger beroep of een bindend advies. De groep is in overleg met de organisaties samengesteld en bestaat uit personen met relevante deskundigheid aangaande de regeling van de afhandeling van klachten en geschillen. De groep is in februari 2006 met de werkzaamheden begonnen en het advies wordt in medio 2006 verwacht.

5. Vraag:

Kunt u eerder op in antwoord op Kamervragen toegezegde voorstellen voor verbetering van de klachtenregeling versneld aan de Kamer voorleggen, zodat deze nieuwe regeling met ingang van het schooljaar 2006-2007 inwerking kan treden?

Antwoord:

Ik verwijs naar mijn vorige antwoord. De voorstellen voor een praktische verbetering van de klachtenregeling van de werkgroep uit de landelijke organisaties ontvangt u binnenkort en de uitvoering ervan zal zich naar verwachting over enkele jaren uitstrekken. De expertgroep komt medio 2006 met het advies. Als dit leidt tot wetwijziging zal dit volgens de gebruikelijke procedures en termijnen die gelden voor wetgeving moeten gebeuren.

